

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Holla, i Kroen derinde

Citation: Drachmann, Holger: "Holla, i Kroen derinde", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann04tom-shoot-workid54389/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Han suger fra Salen,
Fra Latter og Smilen
Den kaade, den ømme,
Den legende Gift;
Men Dagluftens sunde,
Husvalende Strømme
Udgletter, hvor Pilen
Har ridset sin Rift.

I pryded for Sangen
Min Vams med Kokarder,
Jer Guldbørs belønnet
Mit gode Humer,
Dukaterne rullede,
Kokarderne falmed:
Mit Sind og min Sang blev
De samme som før.

I Herrer, som klukkede,
Naar Spøgen Jer hoved,
I Fruer, som sukked,
Naar Sangen var øm:

Min Vin har jeg drukket,
Min Søvn har jeg sovet;
Var Rusen end liflig,
Det var kun en Drøm.

Jeg red mig fra Gaarden
Med Luth ved min Side.
Min Kaardespids satte jeg
Verden for Bryst;
Jeg raabte: Her leges
Med Staal, skal I vide!
Og tvang dem at tage
Til Hat for min Røst. —

Baretten i Haand
Og Farvel til den sidste;
Med Luth over Skuldren,
Med Kaarde ved Lænd,
Med Hjertet paa Læben,
Sin Sang til al Verden,
Saa drog gennem Verden
Den farende Svend.

Holla, i Kroen derinde!

Holla, i Kroen derinde!
Har I Plads for en farende Svend,
Som er ked af det evige Rend
Paa Vejen for alle Vinde?
Du Vært og din smukke Kvinde!
Saa giv mig Besked,
Kan jeg sætte mig ned,
Kan en Plads jeg paa Ovnbenken finde? —

Og vel kan Du sidde, saa meget Du vil,
Min Terne hun rækker Dig Hynde dertil;
Saa hvil kun og saml Dig Kræfter,
Du har nok kun Kappe og Trøje?
Jeg tager det ikke saa nøje:
Begagen den kommer vel efter? —

Bagage! den kender jeg ikke.
 Hvad jeg ejer, fører jeg med,
 Hvor jeg vandrer fra Sted til Sted;
 Saa er farende Svendes Skikke,
 Dog kom jeg ej her for at tigge:
 Jeg har Staal i min Arm,
 jeg har Guld i min Barm,
 Under Huen Ædelstene ligge!

Og er I en Herre af saadan en Art,
 Da bredes paa Disken Jer Dug i en Fart,
 Da faar I vel kysse min Kvinde.
 Da fjæler jeg selv mig i Stalden
 Og sover til Hanernes Kalden;
 I sover i Stuen herinde! --

Saa drak han og spiste, den fremmede Svend,
 Og strakte sig sindig ad Ovnbænken hen
 Og drømte sig favnet og krystet.
 Men Værten derude i Stalden han lo:
 Ja, lad dem kun kysses og gantes de to,
 Han bærer sit Guld jo paa Brystet! --

Om Morgenens Værten fra Stalden gik
 Og veksled i Døren med Ternen et Blik:
 Naa, fandt Du hans Guld saa i Barmen? --

Nej, søge det turde jeg ikke,
 Han havde saa fyrige Blikke;
 Men jeg mærked Staalet i Armen! --

Holla! Hr. Vært bring mig Spise!
 -- Før bort jeg begive mig vil,
 Maa jeg davre og drikke dertil,
 Jeg har Sult som en Berner-Risë.
 Jer Kro skal jeg love og prise;
 Jeg har sovet saa sødt,
 Jeg har hvilet saa blødt,
 Jeg har digtet derover en Vise! --

Nuvel, saa kom frem med Jer Vise paa Stand;
 Jeg hører saa gerne en fornemme Mand